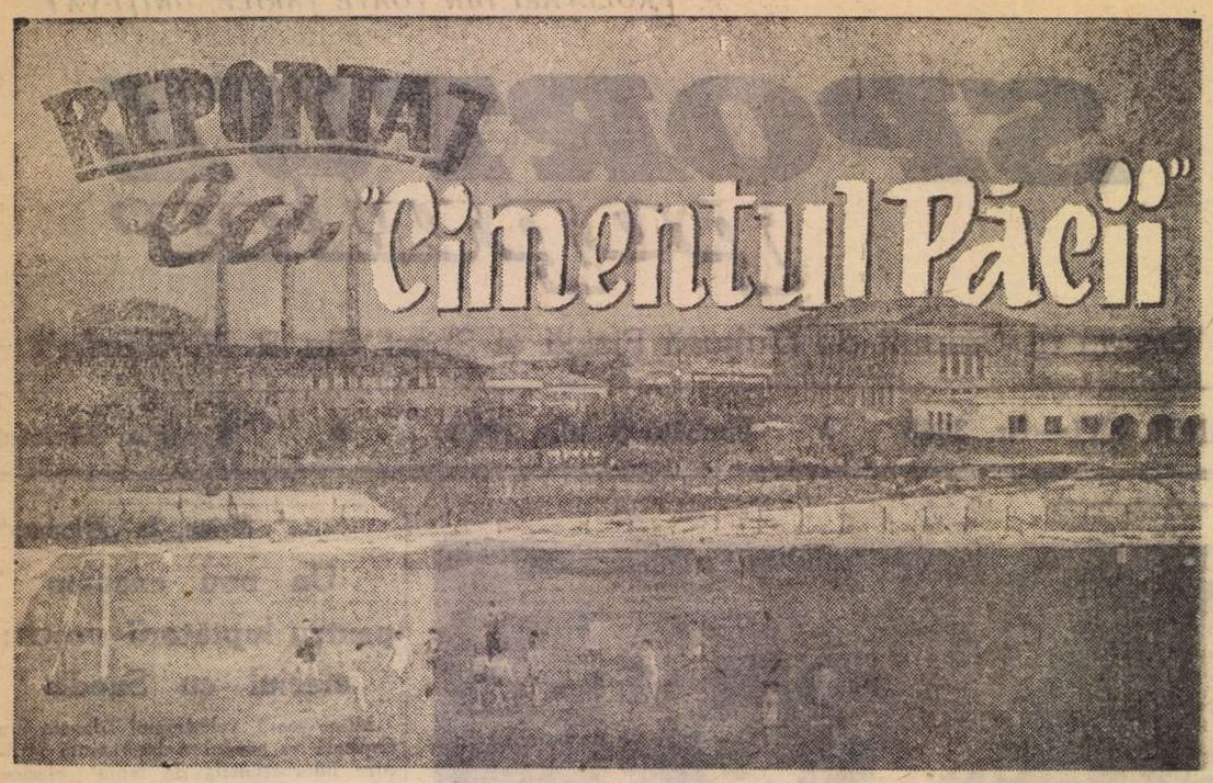

Șoseaua mărginită de salcîmi cu frunza spălată de ploi te duce din oraș, peste dealul Cotomal, drept la fabrica „Cimentul Păcii". Dar prezența acestui important obiectiv industrial o „simți" încă înainte de a părăsi Medgidia: peste coama dealului trei coșuri enorme împung cerul, pufăind zi și noapte.

„Cimentul Păcii"... Cît de semnificativ este numele acestei moderne fabrici, mîndrie a industriei noastre socialiste. Ciment pentru pace, pentru socialism... Îl așteaptă lacome șutele de șantiere, unde se înalță noi uzine și fabrici, noi cartiere de locuit, noi case de cultură. Ciment — cît mai mult și cît mai bun! Aceasta-i lozinca harnicilor muncitori dobrogeni, care luptă cu însuflețire pentru a da viață măreților sarcini trasate de cel de al III-lea Congres al partidului.

I-am cunoscut la locurile lor de muncă, i-am văzut apoi în oraș. Iubesc viața nouă care a înflorit aci și se bucură din plin de ea. Îi poți vedea pe stadion, la cinematograf, la reuniuni. Pe stadion vin mai des. E la doi pași de fabrică...

LA ÎNCEPUT AU FOST DOAR TREI...

Uite, la arena de popice mereu găsești pe careva. N-au un moment de răgaz „lemnele"... Nu greșești dacă spui că acesta-i sportul preferat al membrilor asociației sportive Cimentul. Ei, dar n-a fost întotdeauna așa! Tovarășul Virgil Cacevski, președintele consiliului asociației, ne spune zîmbind că acum cîțiva ani erau doar... 3 amatori de popice! Le ține minte și numele: Gh. Telea, Ioan Borbely și Gh. Bordei. Azi, ce să mai vorbim. Zece echipe ale diferitelor secții de producție își dispută 6—7 competiții anual. Erau doar 3 și acum sînt zeci de jucători foarte buni. Și dacă-i întrebi pe activiștii consiliului asociației cum au realizat acest lucru, îți vor răspunde simplu: „Am știut cum să muncim ca să atragem pe arena de popice pe cei tineri cît și pe cei vîrstnici".

Arena de popice era în permanență deschisă. Muncitorii intrau și își încercau puterile și precizia. Oamenii au prins a se lua la întrecere. Prin fabrică auzeai tot mai des: „Cînd ieșim din schimb, mergem la popice. Azi te bat... măr!". Bucuros de acest succes mobilizatoric consiliul asociației a organizat o competiție, încă una și acum, vorba tov. Virgil Cacevski, „nu mai scapi de ei..."

ȘEFUL DE TURĂ

Cînd zici șef, te și gîndești la un bărbat energic, cu multă experiență, acumulată de-a lungul anilor. Șeful despre care vă vom povesti, nu vă oferă însă de loc această imagine. Iată-l! S-a așezat pe gazonul stadionului, unde stăm de vorbă. Se numește... Vangheliță Traian. O față micuță de statură, vioaie și care n-are mult peste 20 de ani. Este jucătoare în echipa de volei a asociației și-i tare supărată acum. Au ieșit pe locul III în campionatul regional.

VANGHELIȚA TRAIAN

— Mi-e necaz. Puteam să ocupăm locul al II-lea. Dar, ce să-i faci... Ne luăm revanșa la anul!

Îmi vorbește de echipa de volei, de prietena ei cea mai bună, Marcela Zurini, și ea jucătoare în echipa de volei. Mîine se duc amîndouă la croitoreasă și apoi vin la antrenament. Apoi, mă roagă s-o iert. Se grăbește. Seara intră în schimb și vrea să se odihnească. Este șefă de tură la laborator, acolo unde se analizează calitatea cimentului, unde produsul finit primește certificatul de calitate. Timp de 8 ore ea răspunde de acest lucru. Ea, comunista Vangheliță Traian, și echipa ei, compusă din alte 7 fete...

O CARTE POȘTALĂ ȘI UN OM GRĂBIT

Cartea poștală am zărit-o pe un birou. Venea din București, purtînd pe ea cîteva cifre și litere: o mutare de șah. Cel care o primise este un pasionat al acestui joc.

L-am căutat prin fabrică. Era cînd aici, cînd dincolo. Ba la rampa de încărcare, ba la atelierul mecanic. L-am zărit o dată pe o locomotivă. Am strigat, dar nu ne-a auzit. Și uite așa, n-am putut sta de vorbă cu ing. Romeo Neștianu. Dar mi-au vorbit despre el tovarășii din consiliul asociației. Despre el și despre munca lui în popularizarea șahului printre muncitori.

La fel de pasionat după sport este și electricianul Aurel Anton. El iubește însă boxul. L-a practicat cu plăcere și cu rezultate frumoase, iar acum este antrenorul secției de box a asociației sportive, care numără 12 boxeri seniori și 14 juniori, toți legitimați și cu o bogată și rodnică activitate. Duminica trecută fuseseră la Bicaz și Buzău, unde au disputat gale amicale. Acum se pregăteau să plece la Constanța, pentru o altă gală amicală cu boxerii asociației sportive Ancora. Iată de ce, cînd l-am întîlnit pe Aurel Anton, era foarte grăbit.

— Am atîtea de rezolvat. Trebuie să plecăm mîine și umbla să aranj băieții. Mă iertați...

Și a fugit!

GĂLIN ANTONESCU

Echipa „atelierului mecanic" a făcut un nou punct în meciul cu formația secției administrative. Jocul s-a disputat în cadrul campionatului asociației, la care au luat parte 7 formații.

Foto: Gălin Antonescu

Atitudini care le fac cinste

După orice competiție pe blocnotes se adună un noian de însemnări. Unele de ordin tehnic, altele din domeniul tactic și multe, foarte multe însemnări, privind modul cum se comportă sportivii în diferite situații inedite în care-i pune o întrecere. De astă dată este vorba de unele aspecte culese cu prilejul campionatului republican de motocros desfășurat de curînd la Cîmpina și care ne-au produs o vie satisfacție.

CEL MAI BUN SĂ ÎNVINGĂ!

Înainte de începerea cursei la clasa 125 cmc concurenții au parcurs un tur de recunoaștere a traseului. În acest tur Mihai Pop (Dinamo) — unul dintre favoriții probei — a suferit o defecțiune. Sosit în parcul de mașini pentru a repara, el a fost anunțat de starter că, conform regulamentului de concurs, mai are la dispoziție doar două minute. Mașina avea nevoie de multe minute pentru a putea fi „pusă pe ... picioare". Singur n-ar fi putut s-o facă. În ajutorul lui au sărit atunci nu numai dinamoviștii, ci și alergători de la alte cluburi sportive. Alături de Vasile Szabo — de la Dinamo — mestereau de zor la mașina lui Mihai Pop și Gh. Ion de la C.C.A. (deși acesta avea un coleg de club favorit și el în întrecere: M. Dănescu), C. Grigorescu de la clubul sportiv Metalul (club care îl avea în concurs pe talentatul St. Ianeovici) ș.a. Mihai Pop a putut pleca în cursă doar cu 55 sec. întîrziere! După aceasta l-am întrebat pe Gh. Ion ce l-a făcut să-i sară cu atîta promptitudine în ajutor sportivului dinamovist. Întîi răspunsul său: „*Mihai Pop este unul dintre cei mai buni motocicliști ai țării noastre. Concurînd alături de Mihai Dănescu, Tr. Macarie și alții întrecerea devine mai spectaculoasă, cursa are o desfășurare dinamică și în acest fel victoria aparține celui mai bun.*"

FELICITĂRI DIN TOATA INIMA

Cursa la 125 cmc a fost cîștigată de către Mihai Dănescu (CCA). Lupta pentru întîietate s-a desfășurat între el și dinamovistul Tr. Macarie. Cel mai bun învinsese și așteptam să văd care va fi reacția, de după cursă, a celor doi principali adversari. Răspunsul: imediat ce a trecut linia de sosire, Tr. Macarie s-a îndreptat spre Mihai Dănescu, l-a îmbrățișat cu căldură, felicitîndu-l sincer.

MECANIC PENTRU... TOATA LUMEA!

Postat într-unul dintre cele mai grele puncte ale traseului alergătorul Ludovic Szabo (Dinamo) își aștepta colegii de club cu scule gata pregătite pentru a le fi de folos. S-a întîmplat însă ca sportivi de la alte cluburi (Metalul, Voința, Rapid, C.C.A.) să aibă nevoie de ajutor mecanic (diferite chei, șurubelnițe etc). Fără a pregeta vreun moment, Ludovic Szabo le-a oferit ajutorul său, i-a sfătuit uneori ce trebuie să facă, i-a încurajat. După concurs, motocicliștii spuneau despre Ludovic Szabo că a fost mecanic pentru... toată lumea!

*

Am ales din caietul de notițe aceste însemnări semnificative pentru atmosfera tovărășească pe care am întîlnit-o cu acest prilej printre motocicliști. Educați în spiritul moralei comuniste, sportivilor motocicliști le sînt străine apucăturile vechi, egoiste. Ei se consideră tovarăși de întrecere. Spiritul acesta de loialitate, de într-ajutorare, reflectă atitudinea sportivului de tip nou pe care și-au însușit-o marea majoritate a sportivilor patriei noastre.

— h. n. —

De trei ani, porțile stadionului I.C.A. din Arad (fost Progresul) stau închise. S-a spus că va fi regazonat iar după aceea redat sportivilor nerăbdători. Și timpul a trecut... iar lucrările nu au început. După ce s-au scurs vreo doi ani au început lucrările. Și au mai trecut 365 de zile și terenul tot nu este încă reamenajat. De ce conducerea asociației sportive I.C.A. Arad nu cere concursul sportivilor din secții, care ar veni bucuroși să ajute la regazonarea terenului lor?

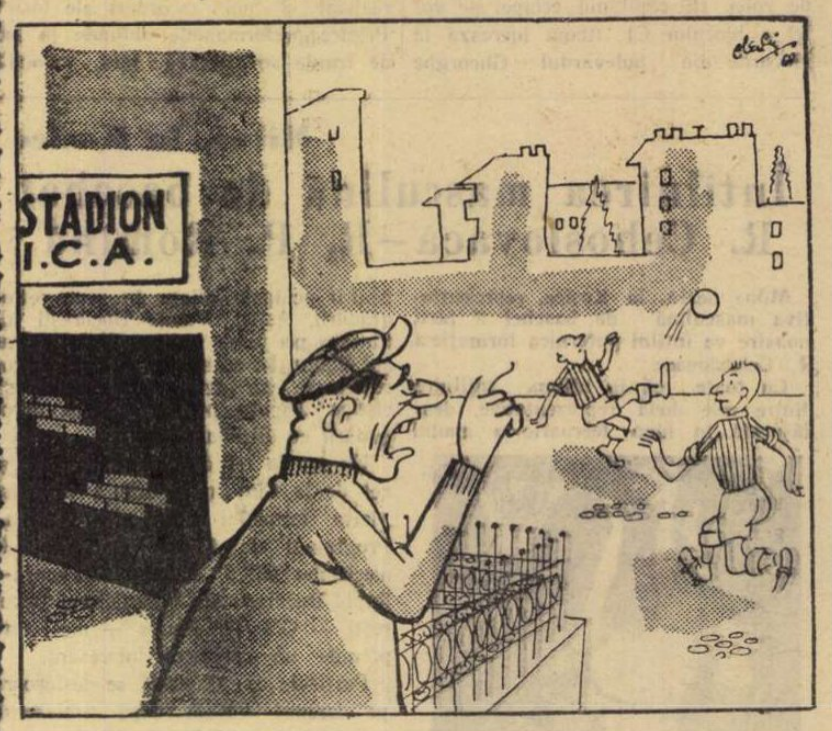

— Hei, ia plecați cu mingea de-aici! Lîngă... Tocmai aici v-ați găsit de joacă? stadion?

Desen de Clenciu

Vești de la Baia Mare

● Tinerii din asociațiile sportive din Vișeul de Sus, regiunea Baia Mare, au muncit cu drag la amenajarea unei baze sportive complexe (terenuri de volei și baschet). În mod deosebit s-au evidențiat tinerii **N. Lang, T. Racz, I. Hener, N. Roman** și antrenorul P. Atanasiu din asociația Progresul.

● **Membrii asociației Pietrosul din** Baia Mare au **făcut primele antrenamente** pe noul teren de volei și pe arena de popice **construită recent.**

● In raionul Vișeu **au mai fost** construite, în ultimul timp, **un teren** de volei (asociația Voința Săcel) și un teren de fotbal și volei (asociația Recolta Rușcova).

● **Peste 1000 de membri U.C.F.S. din întreprinderea „Steaua roșie"**, în frunte cu sportivii **Alex. Konnerth, Iuliu Varadi, Gh. Buescu** și alții **au amenajat prin muncă voluntară un teren de handbal cedus și un teren de baschet la care s-au prestat 4500 ore muncă voluntară și s-au realizat 22.000 lei economii.**

● **În incinta vechiului** strand orășenesc **din Baia Mare, sportivii întreprinderii comunale printre care semnalăm pe Ana Borca, campioană regională de atletism, Pompiliu Băcală șahist, Iosif Birszt și alții și-au amenajat un frumos teren de volei.**

● **Pînă nu de mult, activitatea sportivă de masă din comuna Seini, raionul Somcuța Mare, se rezuma la meciurile de fotbal organizate din cînd în** cînd între muncitori de la fabricile „Cometa" și „Unirea". Dar restul sportivilor din comună... nu fac sport? Iată întrebarea cu care ne-am adresat tov. Grigore Ernap, președintele G.A.C. „Boleslaw Bierut". Și pe bună dreptate: în G.A.C. „Boleslaw Bierut" nu există încă asociație sportivă deși de nenumărate ori tinerii colectiviști și-au manifestat dorința de a deveni membri ai U.C.F.S. și de a face sport. Tov. Grigore Ernap ne-a răspuns că, în curînd, potrivit hotărîrii adunării generale a colectiviștilor, se va înființa și aici o asociație sportivă cu secții de fotbal, trîntă, volei, șah. Tinerii s-au și apucat să construiască prin muncă voluntară un teren de volei.

V. SASARANU-coresp. regional